

[Villemoes.]

mænd, men ogsaa for dem, der har noget Kendskab til Tingene, at sige, om en Disposition har et beskæftigelsesmæssigt, et handelspolitisk eller et valutarisk Formaal. Det kan man ikke vide, og derfor har mit Parti gentagende hævdet, at det vilde være naturligere, om man havde en Lov angaaende hver Ting for sig.

Vi har hævdet — og det har vi bevist ved at stille Forslag derom —, at vi selv sagt er villige til at medvirke til Gennemførelse af en Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger vedrørende Valutaen. Vi ønsker ikke, at Nationalbanken paa nærværende Tidspunkt skal have Pligt til at indløse sine Sedler med Guld, absolut ikke. Vi har bl. a., da vi sidst behandlede Sagen i det høje Landsting, stillet et Forslag omhandlende dette Spørgsmaal alene, men desuden har vi stillet et Forslag til Lov om visse handelspolitiske Foranstaltninger, et Forslag, som fuldt ud skulde kunne dække de Forpligtelser, vi har, og de Forpligtelser, som vi fremtidig maatte faa ved Indgaaelse af Handelsaftaler med fremmede Lande. Som neutralt Land maa vi selvfølgelig optræde korrekt til alle Sider, over for begge de krigsførende Nationer. Man har imidlertid ikke fra Regeringspartierne eller den højtærede Handelsministers Side villet gaa ind paa en Drøftelse af disse vore Forslag, i hvert Fald ikke en Realitetsdrøftelse.

Vi hørte for lidt siden en Udtalelse af det ærede 10de Medlem for 1ste Kred (Fløtkjær) om, at Verden var anderledes i disse Dage end før den 1. September, og deri har han fuldstændig Ret. Det ærede Medlem mente, at nu var der ogsaa faldet en vis Ro over Oppositionen. Jeg skal komme tilbage til det senere. Selvfølgelig er det klart, at man maa tage Hensyn til de ændrede Forhold. De tillader ikke nogen ansvarsløs Opposition, men en saadan har heller aldrig været ført fra Venstres Side, eftersom vi aldrig nogen Sinde har kritiseret Lovgivningen paa dette Omraade, uden at vi har været i Stand til at give Anvisning paa noget andet i Stedet for til Forbedring af de økonomiske Kaar i vort Land.

Jeg har ikke paa nærværende Tidspunkt, nogle Dage før Juleferien, nogen særlig Grund til at være saa stor en Optimist, at jeg tror, den højtærede Minister kunde tænke sig at optage vore Tanker til en virkelig Gennemgang og Drøftelse i et Udvalg, om end det skulde glæde mig meget, hvis det var Tilfældet. Jeg vil dog gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at mig

forekommer det at være lige paa Kanten af det latterlige, naar man nu i den nye Situation, der er skabt ved krigerske Forviklinger i vor Verdensdel, fremsætter et Lovforslag, hvorefter den nugældende Lov skal fornyes uændret for det kommende Kalenderaar med den lille redaktionelle Ændring, som man har taget med. Jeg vil gerne bede ærede Medlemmer blot se paa § 7 i den Lov, som vi har i dette Øjeblik, og som altsaa nu foreslaas fornyet. Der staar der, at Planen for Indførselens Regulering skal udarbejdes halvaarsvis forud af Valutacentralen og forelægges Valutaraadet efter at have været drøftet med Danmarks Nationalbank. Dette Valutaraad er jo et stort Raad, som er nedsat af den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart i Samraad med Udenrigsministeren og Ministeren for Landbrug og Fiskeri med Repræsentation for de forskellige Erhverv. Man vil altsaa paa Trods af den ændrede Tingenes Tilstand i Landene omkring os virkelig fortsætte hermed, skønt den nævnte Paragraf selvfølgelig kun kan blive en Budgetparagraf, en Luftstegsparagraf. Som det ogsaa tidligere i Dag er blevet sagt her, kan ingen vide, hvad Dagen i Morgen eller om 8 Dage eller om en Maaned vil bringe os. Det er derfor en besynderlig Ting, at man i vort lille Land, hvor vi alle erkender, hvor økonomisk afhængige af Udlandet vi er, virkelig tror, at der findes Folk i vor Midte, som er store nok til at kunne tilrettelægge noget om, hvad der bliver vor Import i det kommende Halvaar. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den højtærede Minister nok vil svare mig, at Erhvervenes Udøvere gerne vil have denne Plan. Jeg tror udmærket godt, at man gerne vil have saa megen Plan som muligt, men jeg kan ikke lade være med at nævne, at man kører frem, som om Verden var i Lave, endskønt vi alle ved, at det ikke er Tilfældet. Saa stor Købmandsindsigt kan jeg nu ikke tænke mig, at nogen i denne Krigssituation skulde være i Besiddelse af, at man i det hele taget kan være i Stand til forlods at udarbejde en Plan for den Tid, vi stunder imod.

I det hele taget nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl om, at Valutacentralsystemet, saaledes som vi har det nu, og saaledes som den højtærede Minister har været med til at udbygge og praktisere det gennem en Række Aar, ganske afgjort har kostet Danmark mange, mange Millioner Kroner i den forløbne Tid. Jeg skal blot henvise til Aarene 1937—38, da Priserne steg og der ikke kunde købes paa det mest belejlige Tidspunkt; paa det Tidspunkt vil jeg vove